

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Кристина Гюрова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Б. В. Б.
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100603973 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 23.04.2021г., постановена по НОХД № 1 340/2020г. по описа на СРС, НО, 8 състав съдът е признал за виновен подсъдимия И.И.И. за две извършени престъпления по чл. 183, ал.1 от НК за това, че:

1. за периода от месец август 2018г. до 01.10.2019г., в гр. София, ул.,***** след като е бил осъден с Решение № 124491 от 19.05.2017г. по гражданско дело № 75424/2016г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 117 състав, влязло в сила на 09.06.2017г. да издържа свой низходящ - сина си М.И. И., роден на *****г., като му заплаща месечна издръжка в размер на 160.00 лева, чрез неговия законен представител и майка М. Н. К. до окончателното ѝ изплащане, до настъпване на законови причини за изменението или прекратяването на издръжката, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно: 1 /една/ непълна месечна вноска от 120,72 лева за месец август 2018г.; 5 /пет/ пълни месечни вноски от 160 лева в общ размер на 800 лева за периода от 01.09.2018г. до 31.01.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 99,94 лева за периода от 01.02.2019г. до 19.02.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 44,37 лева за периода от 20.02.2019г. до 28.02.2019г.; 7 /седем/ пълни месечни вноски от 150 лева за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. в обща размер на 1 050 лева, или всички задължения в общ

размер на 2 115,03 лева и

2. за периода от месец април 2018 г. до 01.10.2019г., в гр. София, ул.,***** след като е бил осъден с Решение № 124491 от 19.05.2017г. по гражданско дело № 75424/2016г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 117 състав, влязло в сила на 09.06.2017г. да издържа свой низходящ - дъщеря си А.И. И.а, родена на *****г., като ѝ заплаща месечна издръжка в размер на 220.00 лева, чрез неговият законен представител и майка М. Н. К. до окончателното ѝ изплащане, до настъпване на законови причини за изменението или прекратяването на издръжката, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно: 1 /една/ непълна месечна вноска от 124,06 лева за месец април 2018г.; 9 /девет/ пълни месечни вноски от 220 лева в общ размер на 1 980 лева за периода от 01.05.2018г. до 31.01.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 137,37 лева за периода от 01.02.2019г. до 19.02.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 62,10 лева за периода от 20.02.2019г. до 28.02.2019г.; 7 /седем/ пълни месечни вноски от 210 лева за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. в обща размер на 1 470 лева, или всички задължения в общ размер на 3 773,53 лева,

като при условията на чл.373, ал. 2 НПК, вр. чл.58а вр. чл.54 вр. чл.42а ал.2 т.1, т.2 НК за всяко от тях са му наложени наказания „пробация“, изразяваща се в пробационните мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 8 (осем) месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 8 (осем) месеца с периодичност 2 (два) пъти седмично.

На следващо място СРС, НО, 8 с-в на основание чл. 23 ал.1 НК е определил на подс. И. едно общо най-тежко наказание за двете престъпления по чл. 183, ал.1 от НК, а именно „пробация“, изразяваща се в пробационните мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 8 (осем) месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 8 (осем) месеца с периодичност 2 (два) пъти седмично.

Съобразно правилото на чл. 189, ал.3 от НПК в тежест на подсъдимия са възложени направените по делото разноси в размер на 100.81 лева.

От така постановената присъда са останали недоволни държавното и частно обвинение.

В депозирания от прокурора протест се оспорва първоинстанционната присъда в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, като се счита, че в тази си част е неправилна. Прокурорът развива тезата, че неправилно СРС е приложил разпоредбата на чл. 58а, ал.1 от НК и е намалил с 1/3 наложеното наказание „пробация“. Прави искане за изменение на присъдата на СРС в частта на наказанието, като предлага на подс. И. да му бъде определено наказание от 1 (една) година пробация“, включваща пробационните

мерки по чл.43а, ал.2, т.1 и т.2 от НК.

В депозираната от повереника на частния обвинител въззивна жалба също се оспорва присъдата в частта ѝ относно наказанието, като адв. Т. намира, че неправилно СРС е приложил закона, като е детерминирал наказанието в по-лекото от алтернативно предвидените. Счита, че с оглед конкретното деяние и поведение на подсъдимия, за изпълнение целите на наказанието следва да му бъде наложено „лишаване от свобода“ за срок от 9 (девет) месеца. Прави искане за изменение на първоинстанционната присъда с налагането на по – тежко по вид наказание.

В съдебно заседание прокурорът поддържа протеста по изложените в него доводи и моли за неговото уважаване.

Повереникът на частния обвинител М.К. – адв. Т., отново развива теза за неоправдано смекчаване на наказателната отговорност на подсъдимия, като счита, че едно по – тежко наказание би въздействало поправително и превъзпитателно, като би мотивирало подсъдимия да плаща издръжка на децата си. В този смисъл счита, че единствено ефективно наказание, дори в минимално определения в закона срок, ще постигне целите на наказанието и би дисциплинирало подсъдимия да заплаща занапред издръжка на децата си, като сочи и че инкриминираното деяние е в условията на продължавано престъпление. Претендира направените по делото разноси.

Частният обвинител К. поддържа доводите на повереника си, като изтъква, че подсъдимият дълги години не е заплащал издръжка и не е полагал грижи за децата си, поради което и иска по – тежко наказание, което да го изплаши и да плаща дължимата издръжка занапред.

Упълномощеният защитник на подс. И. – адв Ю. С. намира протеста на СРП за основателен и намира, че присъдата на СРС е неправилна единствено относно приложението на чл.58а от НК, а в останалите си части – правилна и законосъобразна.

Подсъдимият И. – редовно призован пред въззивния съд, не се явява и не излага съображения по съществото на спора.

Въззивният съд, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното:

Производството пред в СРС, НО, 8 с-в е протекло по реда на глава XXVII от НПК (съкратено съдебно следствие), като на основание чл. 371, т.2 от НПК подсъдимият И. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съгласието му е одобрено от първоинстанционния съд.

Съобразявайки разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК, съгласно която в случаите по чл. 372, ал. 4 НПК, съдът приема за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, правилно първоинстанционният съд в мотивите на присъдата е

приел за установени обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, позовавайки се на направеното от подсъдимия самопризнание. Законосъобразна е и констатацията му, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от доказателствата, събрани в досъдебното производство и липсват основания за корекция на този извод на СРС. Ето защо и настоящият съдебен състав принципно приема, че в сочената, каквато е и процесната, хипотеза е длъжен да приеме съществените релевантни факти точно така, както са описани в обвинителния акт. Този извод следва от естеството на диференцираната процедура в разновидността ѝ по точка втора на чл. 371 НПК. В настоящия казус и въззивният съд прие, че фактите, посочени в акта на обвинението и признати от подсъдимия се подкрепят от събраните в досъдебното производство доказателства, което налага извод за възприемане в цялост на същите съобразно отразяването им в обвинителния акт.

Извеждайки пред скоби изложеното, въззивната инстанция приема въз основа на самопризнанието на подсъдимия и доказателства, които го подкрепят за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и възпроизведени и в мотивите на обжалваната присъда, а именно:

Подсъдимият И.И. И. е роден на ***** в гр.Кюстендил, българин, български гражданин, със средно образование, безработен, неженен, неосъждан, с ЕГН *****, с добри характеристични данни. Подс. И. и св. М. Н. К. били фактически съжители. По време на съжителството им се родили децата им А.И. И.а - родена на ***** г. и М.И. И. - роден на ***** г. Поради неразбирателство по между им И. и К. се разделили. С решение от 19.05.2017 г на СРС, 117 с-в по г.д. № 75424/ 2016 г., влязло в законна сила на 09.06.2017 г., бащата и подсъдим И. бил осъден да плаща ежемесечна издръжка на сина си М.И. И. в размер на 160 лева месено и на дъщеря си А.И. И.а в размер на 220 лв. месечно до настъпване на причини, които обуславят изменение или прекратяване на дължимата издръжка. И. не притежава недвижим имоти и МПС. Същият към момента не работи. За инкриминираният период са налице вписани трудови договори, по които лицето е работило. И. бил запознат със съдебното решение относно издръжката на децата му, въпреки това подсъдимият съзнателно не е изпълнил задължението си да издържа сина си и дъщеря си, като дължи сума за издръжка на сина си М.И.И. за периода от месец август 2018г. до 01.10.2019г. в размер на 2 115,03 лв., и за дъщеря си А. И.а за периода от месец април 2018 г. до 01.10.2019г. в размер на 3773,53 лв.

В хода на въззивното производство страните не са представили, нито пък съдът служебно е събрал нови доказателствени материали, установяващи различни фактически обстоятелства, поради което настоящият състав на СГС не намира основания да преразглежда и внася корекции в правилно изяснената от СРС фактология. Производството по глава XXVII от НПК пред СРС, НО, 8 с-в е протекло при стриктно спазване на правилата, гарантиращи осведомеността на подсъдимия за последиците от направеното от него самопризнание и след негов и на защитника му избор за участие в посочената диференцирана процедура.

На базата на правилно възприетите фактически обстоятелства районният съд законосъобразно е заключил, че подсъдимият И.И.И. е осъществил от обективна и субективна страна съставите на две отделни престъпления по чл. 183, ал.1 от НК, всяко от които касаещо неплащането на издръжка на двете му деца .

На първо място, подсъдимият И. е годен субект на наказателна отговорност. Същият е бил пълнолетен към момента на извършване на престъпленията, не е страдал от продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието и както тогава така и понастоящем е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

От обективна страна – за периода от месец август 2018г. до 01.10.2019г., в гр. София, ул.,***** след като е бил осъден с решение № 124491 от 19.05.2017г. по гражданско дело № 75424/2016г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 117 състав, влязло в сила на 09.06.2017г. да издържа свой низходящ — сина си М.И. И., роден на *****г., като му заплаща месечна издръжка в размер на 160.00 лева, чрез неговия законен представител и майка М. Н. К. до окончателното ѝ изплащане, до настъпване на законови причини за изменението или прекратяването на издръжката, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно: 1 /една/ непълна месечна вноска от 120,72 лева за месец август 2018г.; 5 /пет/ пълни месечни вноски от 160 лева в общ размер на 800 лева за периода от 01.09.2018г. до 31.01.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 99,94 лева за периода от 01.02.2019г. до 19.02.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 44,37 лева за периода от 20.02.2019г. до 28.02.2019г.; 7 /седем/ пълни месечни вноски от 150 лева за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. в обща размер на 1 050 лева, или всички задължения в общ размер на 2 115,03 лева и за периода от месец април 2018 г. до 01.10.2019г., в гр. София, ул. „***** след като е бил осъден с решение № 124491 от 19.05.2017г. по гражданско дело № 75424/2016г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 117 състав, влязло в сила на 09.06.2017г. да издържа свой низходящ - дъщеря си А.И. И.а, родена на *****г., като ѝ заплаща месечна издръжка в размер на 220.00 лева, чрез неговият законен представител и майка М. Н. К. до окончателното ѝ изплащане, до настъпване на законови причини за изменението или прекратяването на издръжката, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно: 1 /една/ непълна месечна вноска от 124,06 лева за месец април 2018г.; 9 /девет/ пълни месечни вноски от 220 лева в общ размер на 1 980 лева за периода от 01.05.2018г. до 31.01.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 137,37 лева за периода от 01.02.2019г. до 19.02.2019г.; 1 /една/ непълна месечна вноска от 62.10 лева за периода от 20.02.2019г. до 28.02.2019г.; 7 /седем/ пълни месечни вноски от 210 лева за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. в обща размер на 1 470 лева, или всички задължения в общ размер на 3 773,53 лева.

От субективна страна- инкриминираното деяние е извършено от страна на подсъдимия И. при форма на вината - конкретен пряк умисъл. Съдът прие, че подс. И. е съзнавал обществено опасния характер на деянията си (да не изпълнява задължението си за предоставяне на издръжка на двете си деца), предвиждал е настъпването на общественоопасните последици и е целял тяхното настъпване.

Оспорен във възвния протест е начина на определяне на наказанието „пробация“ на подс. И., а във въззивната жалба на частното обвинение се оспорва вида на наложеното на подсъдимия наказание.

На първо място следва да бъде посочено, че съставът на чл. 183, ал.1 от НК предвижда наказания „лишаване от свобода“ до една година или „пробация“, т.е. предвидени са алтернативни наказания и първата стъпка при индивидуализирането на наказанието следва да бъде определянето на неговия вид. В тази насока изводът на СРС, че адекватно на извършеното и личността на дееца се явява по – лекото по вид наказание – „пробация“ се споделя от въззивния съд. Подс. И. е с добри характеристични данни, не е осъждан, без налично имущество и данните по делото сочат, че спорадично е полагал труд при различни работодатели, т.е. финансовото му положение обективно е било затруднено и неплащането на издръжка на децата му се е дължало не само на нежеланието му за това, а и на финансовите му възможности. Ето защо и оспорването от страна на частното обвинение на определеното като вид наказание от СРС не е основателно – липсват основания да се определи по – тежкото по вид наказание, каквото е „лишаването от свобода“, още повече като се съобрази процесуалното поведение на подс. И. по делото, който признава вината си и изразява съжаление за извършеното. Също правилно СРС е приел, че налагането на двете задължителни пробационни мерки - „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с периодичност от 2 пъти седмично за всяко от престъпленията са съответни на извършеното и на комплекса от отегчаващи (продължителността на всяко от деянията и съответно значителния период, през който децата са били лишени от задоволяването на присъщите за възрастта им нужди) и смекчаващи вината му обстоятелства, обсъдени по - горе. Неправилно обаче СРС е счел, че разпоредбата на чл. 58а, ал.1 от НК и предвидената с нея редукция с 1/3 на наказанието, е приложима и при наказанието „пробация“. В тази насока е изричната разпоредба на чл. 58а, ал.5 от НК, според която правилата по ал.1 – 4 от с.т. не се прилагат за предвидените в особената част на НК наказания по чл. 37, ал.1, т.2 -11, а наказанието „пробация“ се намира в каталога на чл. 37, ал.1 под т.2. Следва извод, че редукция на наказанието „пробация“ с 1/3 по реда на чл. 58а, ал.1 от НК е невъзможна, поради което срокът му следва да бъде съобразен единствено със законовите рамки по чл. 42а, ал.3, т.1 от НК – от 6 месеца до 3 години. Законосъобразно СРС, НО, 8 с-в е счел, че отговорността на подс. И. за всяко от престъпленията следва да бъде санкционирана с наказания пробация, включваща

мерките по чл. 42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК с продължителност от 1 (една) година, което се явява под средния предвиден в закона размер, но изводимо от обективните характеристики на двете престъпления – и над минималния, предвиден в закона. Ето защо и след констатацията за неприложимост на редуцията на наказанието „пробация“ с 1/3 по реда на чл. 58а, ал.1 от НК, присъдата на СРС,НО, 8 с-в следва да бъде изменена в частите относно определянето на наказанието за всяко от двете престъпления и определеното общо по реда на чл. 23, ал.1 от НК такова, като бъде увеличен срокът на пробационните мерки от 8 месеца на 1 година. Не се констатира от въззивния съд приложимост на разпоредбата на чл. 24 от НК за увеличаване на определеното общо най – тежко наказание, тъй като личността на дееца и видът и срокът на определеното по реда на чл. 23, ал.1 от НК наказание се явява достатъчен за постигане на този етап на целите на наказанието, визирани в чл. 36, ал.1 от НПК

С оглед изхода на делото и в съответствие с чл.189, ал.3 от НПК в тежест на подсъдимия са възложени направените в д.п. разноски, като направеното от адв. Т. искане в хода на въззивното производство за присъждане на направените от доверителя й разноски не се явява основателно, тъй като обективно такива не са сторени – видно от договора за правна защита и съдействие от 07.10.2020г. (л. 21 от съд. дело) адв. Т. е поела безплатно защитата и процесуалното представителство на частния обвинител по делото.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира друго нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, поради което в останалата й част присъдата на СРС, НО, 8 с-в следва да бъде потвърдена.

Воден от горното, Софийски градски съд на основание чл.334,т.3 и т.6, вр. чл.337, ал.2, т. 1 и чл. 338 от НПК

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 23.04.2021г., постановена по НОХД № 1 340/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав В ЧАСТТА относно наложените на подсъдимия И.И.И., с установена по делото самоличност, наказания за всяко от двете престъпления по чл. 183, ал.1 от НК и определеното на осн. чл. 23, ал.1 от НК общо най – тежко наказание, като **УВЕЛИЧАВА** срока на пробационните мерки „ задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ периодичност 2 (два) пъти седмично от 8 (осем) месеца на 1 (една) година.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата от 23.04.2021г., постановена по НОХД № 1 340/ 2020г.по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав в

останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____